

Wierzejki

[Statut sołectwa](#) (pobierz)

Sołtys: **Paweł Wierzejski**

Rada Sołecka:

1. **Barbara Wierzejska**
2. **Norbert Wierzejski**
3. **Paweł Olszewski**
4. **Stanisław Wierzejski**
5. **Piotr Głuchowski**

Wierzejki - wieś w [Polsce](#) położona w [województwie lubelskim](#), w [powiecie łukowskim](#), w [gminie Trzebieszów](#).

STOWARZYSZENIA:

- [OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W WIERZEJKACH](#)
-

Wierni [Kościoła rzymskokatolickiego](#) należą do parafii [Dziesięciu Tysięcy Rycerzy Męczenników w Trzebieszowie](#).

W latach [1975?1998](#) miejscowość administracyjnie należała do [województwa siedleckiego](#).

System [TERYT](#) wyróżnia następujące integralne części miejscowości: Nart, Wierzejki-Kolonia^[2].

Gospodarka

We wsi funkcjonowały zakłady mięsne.^[3]

Przypisy

- [Bank Danych Lokalnych](#)
- [Krajowy Rejestr Urzędowego Podziału Terytorialnego Kraju](#). Główny Urząd Statystyczny. [dostęp 2016-01-18].

1. [Zakład Mięsny „Wierzejki”](#)

Linki zewnętrzne

- [Wierzejki](#) w *Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego*. T. XIII: Warmbrun ? Worowo. Warszawa 1893.

W., wś i folw., *W. Szymanowskie*, kol., i *W. Tomickie*, kol., pow. słupecki, gm. i par. Szymanowice, odl. od Słupcy 25 w. Wierzchy, wś, mają 4 dm., 38 mk.; folw. 3 dm., 23 mk.; *W. Szyman.*, kol., 16 dm., 109 mk.; *W. Tomickie* 14 dm., 86 mk. W r. 1827 jedna część miała 7 dm., 28 mk.; druga 23 dm., 179 mk. Por. *Nowa Wieś* 37) i *Stefanów* 11). 7.) *W.*, kol., pow. słupecki, gm. Kazimierz, par. Dobrosłowo, odległe od Słupcy 13 w., ma 7 dm., 49 mk., 156 mr. Wchodziła w skład dóbr Częstków. W r. 1827 było 7 dm., 58 mk. 8.) *W.*, folw. i młyn, *W. Kościelne*, kol., i *W. Poduchowne*, os., pow. sieradzki, gm. i par. Wierzchy, odl. od Sieradza 31 w. Posiada kościół parafialny drewniany; folw. ma 5 dm., 18 mk.; młyn 1 dm., 4 mk.; kol. 8 dm., 195 mk.; os. 1 dm., 7 mk. W r. 1827 było 11 dm., 95 mk. W r. 1891 folw. *W.* rozl. nr. 501: gr. orn. i ogr. mr. 444, łąk mr. 15, pastw. mr. 24, lasu mr. 4, nieuż. mr. 14; bud. mur. 4, drew. 10. Wś *W.* os. 33, mr. 29. Wś ta, zwana w dok. „Wyrzchy“, miała już w drugiej połowie XV w. kościół paraf., p. w. św. Mikołaja wyzn. Patronat należał do dziedziców wsi. Na początku XVI w. pleban miał na uposażenie 1an roli i kawał łąki (na 7 wozów siana). Folwarczne role dawały dziesięcinę plebanowi, kmiecie łąny kościołowi w Niemysłowie, zaś swemu pleban. tylko meszne, po korcu żyta z 1anu (Łaski, L. B., I, 385 i 389). Obecny kościół wystawił r. 1727 Walenty Drogoński, pleban, kan. kaliski. Dziedzic wsi Jan Gołembowski dał w r. 1785 podmurowanie. W r. 1883 było w parafii 300 dusz, dziś do 2000. *W.* par., dek. sieradzki, do 2000 dusz. *W.* gmina należy do sądu gm. okr. V w Zadzimiu, st. poczt. w Szadku, urząd gm. w Charchowie Pańskim. Gmina ma 15778 mr. obszaru i 5942 mk. Śród stałej ludności jest 25 prot. i 157 żydów. *Br. Ch.*

Wierzchy 1.) wś przyw. nad jez. t. n., pow. dzisieński, w 1 okr. pol., o 43 w. od Dżisny, 5 dm., 50 mk. katol. 2.) *W.*, *Wierchy*, wś, pow. brzeski gub. grodzieńskiej, w 4 okr. pol., gm. Żytyń, o 43 w. od Brześcia, 543 dzies. ziemi włośc. (51 łąk i pastw., 76 nieuż.), oraz 176 dzies. należącej do różnych własc. (9 łąk, 57 lasu, 25 nieuż.). 3.) *W.*, wś, tamże, w 5 okr. pol., gm. Wysokie Litewskie, o 36 w. od Brześcia, 197 dzies. ziemi włośc. (84 łąk i pastw., 2 nieuż.). 4.) *W.*, okolica i dobra, pow. kobryński, w 2 okr. pol., gm. Wierzcholesie, o 9 w. od Kobrynia. Okolice ma 60 dzies. (9 łąk i pastw., 5 lasu, 15 nieuż.); dobra, własność Czarnockich, 73 $\frac{1}{2}$ dzies. (36 łąk i pastw., 10 lasu, 4 nieuż.). *J. Krz.*

Wierzchy, niem. *Wiersch*, r. 1440 *Wyrzche*, 1565 *Wirsk*, *Wierzyna*, 1649 *Wierschy*, 1783 *Wiercz* i *Wiersch*, dobra ryc. i wś, pow. świecki, st. p. i par. kat. Osie, o 6 klm. odl., najbliższa st. kol. Lnzano o 8.5 klm. We wsi szkoła 2-klas. męzka bezwyznaniowa. Wś ma 1162 ha (827 roli orn., 119 łąk, 209 lasu); dobra 1096.36 ha.

Słownik Geograficzny T. XIII.—Zeszyt 150.

W 1885 r. 49 dm., 77 dym., 383 mk., 334 kat., 79 ew., z których na Zgorzały Most przypada 1 dm. i 6 mk., na Skrzyńczyska 1 dm., 3 mk., na Pruskie 19 dm., 108 mk., na Wygodę 1 dm., 7 mk.; gorzelnia parowa, hodowla bydła holend. rasy; 1200 owiec dla strzyży; szk. symult. w miejscu. *W.* leżą na znacznej wyniosłości i mają ztąd swą nazwę. Krzyżackie rejestry czynszowe z r. 1415 opiewają: *W.* wś ma 24 włók, z których sołtys posiada 3 wolne; od reszty czynszują po $\frac{1}{2}$ grzyw. i 2 kury od wł.; osiadłych włók było 7 (ob. Wegner: Ein Pommersches Herzogthum, II, str. 66). Karczmarz płacił 4 wiardunki. Po utworzeniu ststwa świeckiego była to wś starościńska. R. 1669 składał się cały wysiew z 5 mr. zboża jarego i 2 mr. oziminy. We wsi mieszkało tylko 2 ogrodn., 1 bednarz i 2 kołodziejów. R. 1676 liczone dusz 30. Sympla wynosiła r. 1682 i 1717 gr. 18 fen. 9. Wkrótce po okupacji pruskiej r. 1773 składały się *W.* z dóbr, 2 folw. i wsi, o 5 cehm. włókach ziemi dworskiej i 8 włók. i 22 mr. ziemi włośc., dalej z 18 dym. i 83 mk. katol. Oprócz tego należały tu Skrzyńczyska i Wygoda. Dziedzicami byli 1773 ks. Jabłonowski, r. 1777 Kalksteinowie, 1780 nadleśniczy v. Bruun. *W.* same obejmowały wówczas 11 włók 9 mr. i 98 $\frac{1}{2}$ kw. przęt., 4 pustkowie zaś: Skrzyńczyska, Wymysłowo, Zgorzały Most i Pruskie 18 włók, 3 mr. i 49 przętów. Wchodziły one w skład dóbr tutejszych, które r. 1816 nabył G. L. Liedtke za 20000 tal. (ob. „Zeitsch. d. Westpr. Gesch. Ver.“, 1886, str. 347). *Kł. Fr.*

Wierzchy, niem. *Wierschy*, dobra i wś, pow. olesieński, par. kat. Bogacica (Bodland), ew. Wołczyn. W r. 1885 dobra miały 195 ha, 3 dm., 66 mk. (12 ew.), szkołę kat.; wś 263 ha, 59 dm., 481 mk. (71 ew.).

Wierzaja, wś gospodarska, szlachecka i wybud., w pow. szamotulskim; sąd w Szamotułach, poczta w Sędzinku, par. w Ceradzu. Wś szlach. ma 376 ha, z czystym dochodem 4919 mrk. Pojawia się w dok. z r. 1387. W r. 1793 posiadał wś Wawrzyniec Stanęcki. *Wł. Ł.*

Wierzajewice, wś szlach., pow. mogilnicki, sąd w Mogilnie, urząd komis. i poczta w Pakości, par. Trłagi. Obszaru ma 346 ha, z czystym dochod. 4149 mrk. Należy do dóbr broniewieckich, leżących nad jeziorem Trłagskim, tuż naprzeciw stacji dr. żel. Amsee (Przyjezierze). R. 1523 leżała pustkami. *Wł. Ł.*

Wierzajki, wś, pow. łukowski, gm. Jakusze, par. Trzebieszów, ma 48 dm., 321 mk., 913 mr. W r. 1827 r. było 40 dm., 200 mk. Według reg. pob. pow. łukowskiego z r. 1531 we wsi *W.*, w par. Trzebieszów, mieszkała drobna szlachta. Andrzej i inni Bolkowie płacą od $\frac{1}{2}$ 1anu, Jan i inni Witowięta $\frac{1}{6}$ 1anu, Stanisław Wdowicz i Jan Opas $\frac{1}{2}$ 1anu, Marcin, Mateusz i inni $\frac{1}{2}$ 1an. W r. 1552 Bolkowie mają $\frac{1}{4}$ 1ana, Mateusz

z braćmi dwie ćwierci łąnu, Urbanowicz dwie ćwierci Wójtowięta (Pawiński, Małop., 385, 399, 421).

Wierzejszczyzna al. *Wierzno*, folw., pow. nowogrodzki, w 2 okr. pol. horodyszczańskim, gm. Poczepowo, o 3 mile od Nowogrodka; jest własnością Sokolowskich, ma około 36 włók. Zdaje się, że to miejsce w XVIII w. należało do Horodeńskich i zajęte na skarb, nadane było przez cesarzową Katarzynę wdowie po zabitym pułkowniku Dziejewie, z poddанныmi w liczbie 115 dusz (ob. Mater. dla istor. podol. gub., str. 223).
A. Jel.

Wierzele, zaśc. nad rzeką Sesarką, pow. wileński, w 3 okr. pol., o 66 w. od Wilna, 1 dm., 3 mk. katol.

Wierzelin, kol. i folw., pow. kolski, gm. Piotrkowice, par. Wąsosze, odl. od Koła 24 w.; kol. ma 9 dm., 115 mk., 11 os. i 273 mr.; folw. 1 dm., 11 mk. Wehodził w skład dóbr Lubstów. W r. 1827 było 9 dm., 65 mk., par. Lubstów.

Wierzehnhuben (niem.), wsł włość. w żuławach malborskich, 3¹/₄ mili od Malborka, pow. malborski, st. p. Neumuensterberg, par. katol. Baerwalde, filia do Fuerstenwerder; zawiera 12 posiad. chłm., obejmujących 240 ha (62 roli orn., 61 łąk); 1885 r. 13 dm., 13 dym., 99 mk., 12 kat., 50 dyssyd., 37 ew. Szkoła ewang. Dawniej własność starosty v. Rexin. R. 1756 przeszła za 36000 fl. i 24 fl. czynszu od włóki na własność ówczesnych dzierżawców (ob. Gesch. des Kr. Marienburg von Dormann, II, str. 85).

Wierzenica, wsł kośc., we wsch. pow. poznańskim, nad rzeką Główną (prawy dopł. Warty), odl. 6 klm. od Swarzędza, 2 klm. od st. dr. żel. Kobelnica (Kobelnitz). Obszaru ma 997 ha, z którym dochodem 6323 mk. Sąd w Poznaniu. W r. 1153 Zbilut „Polonie civis“ fundował klasztor w Łeknie i nadał mu kilka wsi. Książęta i możni panowie przyczynili się hojnemi darowiznami do fundacyi, a W. darował klasztorowi Prandota. Darowiznę tę wraz z innymi zatwierdził r. 1218 papież Honorjusz III. Za arcyb. Fulkona klasztor łekneński wsł tę zamieniał z ks. Przemysławem na dziesięciny wsi Kamień, a Przemysław wraz z innymi darował ją klasztorowi cysterek w Owińskach. Ale zamiana ta i darowizna się nie utrzymały, albowiem wieś w r. 1253 klasztor znów za pozwoleniem Przemysława i za zgodą brata jego Bolesława, książąt, zamienił na Kalizany i Toniszewo. W r. 1280 z zatwierdzenia Przemysława II widzimy, że W. znów posiadał klasztor w Owińskach. R. 1327 była W. w posiadaniu Piotra, dziekana poznańskiego, którego przed najazdami bierze w obronę z Awinionu papież Jan XXII. R. 1335 występuje jako świadek, w pewnej tranzakcyi klasztoru owińskiego, Filip, pleban z Wierzenicy. Około r. 1580 posiadał W. Piotr Potulicki, wdwa płocki, w XVII w. posiadali ją Chudzińscy h. Cholewa, następnie Koźmińscy.

W przeszłym wieku starodawny kościół drewniany zastąpiony został nowym, także z drzewa, pięknie na wzgórzu położonym. Kościołem tym rządzi dziś proboszcz sąsiedni z Kicina. Wsł ta jest dziś siedzibą rodziny Cieszkowskich, a zmarły w r. 1894 hr. August Cieszkowski miał tu swoje Tusculum. W. par., w dek. rogozińskim, r. 1873 miała 1106 dusz. Ob. *Kicin. Wł. Ł.*

Wierzgub, niem. *Vierzighufen*, posiadłość, pow. ostródzki, st. p. Gilgenburg. W. już w 1387 był folwarkiem zakonu. Ks. Olbracht nadaje r. 1530 Janowi Gablantz dwór wierzgubski z 40 włók. na prawie magd. Jan Jerzy Gablantz wydzierżawia ten majątek r. 1622 Janowi Zawadzkiemu na Zawadach. R. 1638 siedzi tu 6 wardeków, t. j. ogrodników (Kętrz., O ludn. pol., 301, 303).

Wierz-jerwo, jezioro, w Inflantach, ob. *Wirzjaerwo*.

Wierzkojce al. *Wierzkowice*, pow. słupski, ob. *Jerskowice*.

Wierznica, wsł i folw. nad rzeką Mokownicą (dopł. Wisły), pow. lipnowski, gm. Chalin, par. Mokowo, leży o pół mili od Wisły i tyleż od Dobrzyńa a 21 w. od Lipna, ma 11 dm., 142 mk., młyn wodny. W r. 1827 było 13 dm., 102 mk. W r. 1883 folw., z nomenklaturą Strachów, rozl. mr. 589: gr. orn. i ogr. mr. 498, łąk mr. 59, zarośli mr. 12, wody mr. 3, nieuz. mr. 22; bud. mur. 8, z drzewa 7; płodozm. 10 i 11-pol., młyn wodny. Wsł W. os. 21, mr. 17; wsł Soszki os. 2, mr. 2. W r. 1890 folw. zmniejszył swój obszar do 331 mr. (roli 269, łąk 14). O dawnym zaludnieniu tych okolic świadczą zarówno ślady grodziska pod Mokowem (nad jeziorem) i cmentarzysko na pagórkach piaszczystych, w zach. stronie W., w którym przypadkowo odkryto w r. 1822 grób wyłożony kamieniami, mieszczący 20 urn z pokrywami, wypełnionych popiołami, kośćmi i ziemią (W. Gawarecki, Ziemia dobrzyńska, str. 93). Według reg. pob. pow. dobrzyńskiego z r. 1564 wsł W. major, w par. Mokowo, miała 13 posiadaczy, 1 zagr., karcznię pustą, młyn korzecznym płacił 12 gr. Poddani Alberta Gembarta na całym łąnie. Płacono fl. 2 gr. 20 sol. 2. W części W. minor było 6 poddanych Grabskiego na całych łąnach, młynarz płacił 12 gr. Płacono w ogóle fl. 3 gr. 22 (Pawiński, Wielkop., I, 280, 281).
Br. Ch.

Wierznicka, wsł i folw., pow. lipnowski, gm. Chalin, par. Mokowo, odl. 22 w. od Lipna, ma 4 dm., 51 mk., 287 mr. W r. 1827 było 5 dm., 56 mk., par. Dobrzyń. Folw. W. stanowił przyległość wójtostwa dobrzyńskiego, wraz z osadą młynarską. W r. 1866 wsł W. miała 7 os., 7 mr. Ob. *Dobrzyń* (t. I, 88).

Wierzniok, os. pow. sycowski, ob. *Trębaczów*.

Wierzniowice, ob. *Wilmerowice*.

Wierzno, ob. *Wierzejszczyzna*.

Wierznowice, w dok. z XV w. *Wierznowiec*,